

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. lapkričio 18 d.*

Byloje T-375/04

Scheucher-Fleisch GmbH, įsteigta Ungerdorf (Austrija),

Tauernfleisch Vertriebs GmbH, įsteigta Flattach (Austrija),

Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, įsteigta Glanegg (Austrija),

Wech-Geflügel GmbH, įsteigta Sankt André (Austrija),

Johann Zsifkovics, įsteigta Vienoje (Austrija),

atstovaujamos advokatų J. Hofer ir T. Humer,

ieškovės,

* Proceso kalba: vokiečių.

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą V. Kreuschitz ir A. Stobiecka-Kuik,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2004 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimą C(2004) 2037 (galut.) dėl valstybės pagalbos NN 34A 2000, susijusios su kokybės programomis ir ženklais „AMA-Biozeichen“ bei „AMA-Gütesiegel“ Austrijoje,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. W. H. Meij, teisėjai V. Vadapalas (pranešėjas) ir L. Truchot,
posėdžio sekretorė T. Weiler, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. vasario 12 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

- 1 Ieškovės *Scheucher-Fleisch GmbH*, *Tauernfleisch Vertriebs GmbH*, *Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH*, *Wech-Geflügel GmbH* ir *Johann Zsifkovics* bei *Grandits GmbH* yra pagal Austrijos teisę įsteigtos penkios akcinės bendrovės ir viena individuali įmonė, užsiimančios gyvūnų skerdimu ir išdarinėjimu.
- 2 1992 m. Austrijos Respublika priėmė federalinį įstatymą, įsteigiantį rinkos reguliavimo tarnybą „Agrarmarkt Austria“ (Bundesgesetz über die Errichtung der Marktordnungsstelle „Agrarmarkt Austria“, BGBl. 376/1992) (toliau – 1992 m. AMA-Gesetz), pagal kurio 2 straipsnio 1 dalį įsteigiamas viešosios teisės juridinis asmuo „Agrarmarkt Austria“ (toliau – AMA). Veiklą turi vykdyti bendrovė *Agrarmarkt Austria Marketing GmbH* (toliau – AMA Marketing), 100 % AMA dukterinė bendrovė. 1992 m. AMA-Gesetz buvo keletą kartų iš dalies keistas.
- 3 Pagal 1992 m. AMA-Gesetz 3 straipsnio 1 dalies 3 punktą AMA uždavinys – skatinti žemės ūkio produktų rinkodarą. Šiuo tikslu jai pavedama rinkti įmokas, kurios, be kita ko, pagal ieškovių ir *Grandits* pateiktą 1992 m. AMA-Gesetz 21c straipsnio 1 dalies 3 punkto redakciją turi būti pervedamos už jaučių, veršių, kiaulių, ėriukų, avių ir paukščių skerdimą.

- 4 Nagrinėjama pagalba skirta skatinti žemės ūkio produktų gamybą, apdirbimą, perdirbimą ir prekybą Austrijoje, naudojant ekologinį ženklą „AMA“ ir kokybės ženklą „AMA“ (toliau – „AMA“ ženklai).
- 5 Ieškovės ir *Grandits*, kaip gyvūnų skerdimu ir išdarinėjimu užsiimančios įmonės, pagal 1992 m. *AMA-Gesetz* 21c straipsnio 1 dalies 3 punktą privalo mokėti įmokas AMA, nors jų produktai neženklinami „AMA“ ženklais.
- 6 Kartu su kitomis maždaug dvidešimčia skerdimo įmonių ieškovės ir *Grandits* Austrijos valdžios institucijoms pateikė skundus dėl jų apmokestinimo AMA įmokomis. Žemės ir miškų ūkio, aplinkos ir vandenų ministras nepatenkino jų skundų. 2003 m. kovo 20 ir 21 d. Sprendimais administracinis teismas (*Verwaltungsgerichtshof*), į kurį kreipėsi ieškovės ir *Grandits*, panaikino federalinio ministro sprendimus dėl procedūros pažeidimų.
- 7 Paraleliai 1999 m. rugsėjo 21 d. ieškovės ir *Grandits* pateikė Europos Bendrijų Komisijai skundą, teigdamas, kad patyrė žalą dėl tam tikrų 1992 m. *AMA-Gesetz* nuostatų.
- 8 2000 m. vasario 15 d. laišku ieškovių ir *Grandits* skundą Komisija persiuntė Austrijos valdžios institucijoms ir nurodė joms pateikti savo pastabas. Austrijos valdžios institucijoms atsakius 2000 m. kovo 20 dieną, 2000 m. birželio 19 d. Komisija joms pranešė, kad nagrinėjamos priemonės laikinai užregistruotos Nr. NN 34/2000 kaip pagalba, apie kurią nebuvo pranešta.
- 9 2003 m. kovo 8 d. Austrijos valdžios institucijų prašymu Komisija nusprendė aptariamas priemones išnagrinėti atskirai, pagal tai, ar jos priimtos iki, ar po 2002 m.

rugsėjo 26 dienos, nes tą dieną buvo padaryti svarbūs 1992 m. AMA-Gesetz įgyvendinimo taisyklių pakeitimai. Tyrimo procedūra dėl vėlesnių nei 2002 m. rugsėjo 26 d. įgyvendinimo nuostatų buvo užregistruota Nr. NN 34A/2000.

- 10 2004 m. birželio 30 d. Sprendimu dėl valstybės pagalbos 34A/2000, susijusios su kokybės programomis ir ženklais „AMA-Biozeiche“ ir „AMA-Gütesiegel“ Austrijoje, Komisija nusprendė neteikti prieštaravimų dėl priemonių, „apie kurias pranešta“ (toliau – ginčijamas sprendimas). Šiuo atžvilgiu ji manė, kad minėtos priemonės suderinamos su bendrąja rinka EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto prasme, nes jos atitinka sąlygas, įtvirtintas Bendrijos gairių, skirtų valstybės pagalbai žemės ūkio sektoriuje (OL C 28, 2000, p. 2), 13 ir 14 punktuose bei Bendrijos gairėse, taikomose valstybės pagalbai, kuri skirta EB sutarties I priede nurodytų produktų ir kai kurių I priede nenurodytų produktų reklamai (JO C 252, 2001, p. 5, toliau – gairės, taikomos reklamai skirtai valstybės pagalbai).
- 11 Pagal ginčijamo sprendimo 67 punkto konstatuojamąją dalį tyrimas aiškiai neapima jokių iki 2002 m. rugsėjo 26 d. AMA ir *AMA Marketing* įgyvendintų priemonių.
- 12 2004 m. liepos 16 d. AMA pranešė ieškovėms ir *Grandits* apie ginčijamą sprendimą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 13 2004 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovės ir *Grandits* pareiškė šį ieškinį.

- 14 2004 m. lapkričio 10 d. byla buvo paskirta Pirmosios instancijos teismo ketvirtajai kolegijai.
- 15 2004 m. gruodžio 9 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu aktu Komisija pateikė prieštaravimą dėl priimtumo pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį. 2005 m. sausio 25 d. ieškovės ir *Grandits* pateikė pastabas dėl šio prieštaravimo. 2006 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtosios kolegijos) nutartimi buvo nutarta prieštaravimą dėl priimtumo spręsti bylą nagrinėjant iš esmės ir atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimą.
- 16 Kadangi Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtis buvo pakeista, teisėjas pranešėjas priskirtas šeštajai kolegijai, kuriai dėl to buvo paskirta ši byla.
- 17 Kadangi vienas kolegijos narys negalėjo vykdyti savo pareigų, Pirmosios instancijos teismas pagal Procedūros reglamento 32 straipsnio 3 dalį paskyrė kitą į kolegiją trūkstamą teisėją.
- 18 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (šeštoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių, *Grandits* bei Austrijos Federalinės Respublikos vyriausybės atsakyti į raštu pateiktus klausimus. Šie prašymai per nustatytą terminą buvo įvykdyti.
- 19 2009 m. sausio 23 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu laišku *Grandits*, remdamasi Procedūros reglamento 99 straipsniu, Pirmosios instancijos teismui pranešė, kad atsisako savo ieškinio. 2009 m. vasario 4 d. Pirmosios instancijos teismo šeštosios kolegijos pirmininko nutartimi *Grandits* buvo išbraukta iš Pirmosios instancijos teismo registro ir nutarta, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

20 Per 2009 m. vasario 12 d. vykusį teismo posėdį buvo išklaustytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

21 Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

22 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtina arba subsidiariai kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtimumo

Šalių argumentai

- 23 Pirma, Komisija tvirtina, kad ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs su ieškovėmis. Šis sprendimas yra „bendra norma“, kuri su jomis susijusi tik dėl objektyvaus jų, kaip įmokomis apmokestinamų asmenų, statuso, kaip būtų susijusi bet kuri kita įmonė, iš tikrųjų ar potencialiai esanti tapačioje padėtyje.
- 24 Toliau Komisija ginčija teiginį, kad nagrinėjamos priemonės yra skirtos tik keturioms mažmenininkų grandinėms. Iš tikrųjų „AMA“ ženklais siekiama skatinti aukštos kokybės žemės ūkio produktų platinimą ir todėl jie naudingi tiek žemės ūkio įmonėms, tiek maisto produktų gamintojams.
- 25 Be kita ko, ieškovės, užsiimančios gyvūnų skerdimu ir išdarinėjimu, nekonkuruoja su mažmenininkais, kuriuos savo ieškinyje jos apibūdina kaip tiesioginius nagrinėjamos pagalbos gavėjus. Taip pat ieškovės nepaaiškina, kodėl jas individualizuoja tai, kad keturios mažmenininkų grandinės, kurioms suteiktas kokybės ženklas, yra žinomos pagal pavadinimus. Jos taip pat plačiau nepaaiškina, kodėl nesinaudoja „AMA“ ženklais ir kodėl negali tiekti šioms keturioms mažmenininkų grandinėms.
- 26 Triplike Komisija priduria, kad ieškovės neįrodė, jog tam tikros skerdyklos ir išdarinėjimo cechai iš nagrinėjamos pagalbos gauna naudos ir veikia tame pačiame

geografiniame sektoriuje. Be to, jeigu ieškovės mokėtų įmokas, jos taip pat naudotųsi reklamos akcijomis, organizuojamomis „AMA“ ženklų atžvilgiu. Iš tikrųjų, kaip jos pačios teigia, šios reklamos akcijos skirtos patarti vartotojams pirkti Austrijos kilmės produktus. Todėl ieškovės nepatiria jokios žalos.

27 Antra, nagrinėjama pagalba tik netiesiogiai susijusi su ieškovėmis, kaip tai jos pačios pripažįsta ieškinyje. Šiuo atžvilgiu ginčijamame sprendime nagrinėtos įgyvendinimo priemonės yra bendrojo pobūdžio ir abstrakčios. Individualizuojama tik individualiais teisės aktais, t. y. administraciniais sprendimais. Be to, ginčijamu sprendimu Austrijos Respublika neįpareigojama reikalauti, kad skerdyklos ir išdarinėjimo cechai mokėtų įmokas.

28 Trečia, iš EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatytų procesinių garantijų išplaukia, kad Komisija privalo suinteresuotųjų asmenų paprašyti pateikti savo pastabas. Vis dėlto šioje byloje pateikdamos skundą ieškovės jau pareiškė savo poziciją ir taip išnaudojo teisę pateikti nuomonę.

29 Ieškovės teigia, kad jos yra suinteresuotieji asmenys EB 88 straipsnio 2 dalies prasme. Todėl gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą kaip asmenys, su kuriais ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs.

30 Ieškovių teigimu, tiesioginiai pagalbos gavėjai yra keturi įvardyti mažmenininkai, kuriems suteikta teisė naudoti „AMA“ kokybės ženklą. Be to, ieškovės ir ženklų besinaudojančios skerdimo bei išdarinėjimo įmonės tiesiogiai tarpusavyje konkuruoja, nes „AMA“ kokybės ženklo sistema yra taikoma nuo gyvūno gimimo iki mėsos pardavimo mažmeninėje prekyboje, ir kiekviename gamybos bei platinimo grandinės lygmenyje įmonė gali juo pasinaudoti. Už iš kitų valstybių narių importuotus ir

Austrijoje skerdžiamus gyvūnus AMA nerenka jokių įmokų, tačiau produktus platinti trukdo organizuojamos ženklų reklamos kampanijos.

- 31 Remdamosi 2003 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimu *van Calster ir kt.* (C-261/01 ir C-262/01, Rink. p. I-12249), ieškovės teigia, kad nagrinėdama pagalbą Komisija būtinai turi atsižvelgti ir į finansavimo būdą, kai šis finansavimas yra sudedamoji priemonių dalis, kaip yra ir šioje byloje. Šiuo klausimu jos pabrėžia, kad šios priemonės prisideda prie pagalbos finansavimo.
- 32 Be kita ko, pagal 31 punkte minėtą sprendimą *van Calster ir kt.* Komisija negali atgaline data su bendrąja rinka nesuderinamų valstybės pagalbos priemonių pripažinti suderinamomis. Taigi, kadangi ginčijamas sprendimas susijęs su po 2002 m. rugsėjo 26 d. įsigaliojusiomis priemonėmis, ieškovėms galėtų tekti sumokėti įmokas nuo šios datos atgaline data.
- 33 Galiausiai ieškovės ginčija argumentą, kad savo skundu jos išnaudojo teisę pateikti pastabas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 34 Pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti ieškinį dėl jam skirto sprendimo arba sprendimo, kuris, nors ir būtų kitam asmeniui skirtas reglamento ar sprendimo formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.

- 35 Šioje byloje akivaizdu, kad ginčijamas sprendimas yra skirtas Austrijos Respublikai, o ne ieškovėms. Taigi reikia patikrinti, ar ginčijamas sprendimas tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijęs.
- 36 Pirma, tiesioginė sąsaja reiškia, kad ginčijama Bendrijos priemonė daro tiesioginį poveikį asmens teisiniam statusui ir kad ši priemonė asmenims, kuriems ji skirta ir kuriems pavesta ją įgyvendinti, nepalieka jokios diskrecijos; jos vykdymas yra savaiminio pobūdžio ir išplaukia tik iš Bendrijos teisės aktų, netaikant jokių kitų tarpinių normų. Taip yra ir sprendimo dėl pagalbos patvirtinimo atveju, kai egzistuoja tik teorinė galimybė, kad nacionalinės valdžios institucijos nuspręš nesuteikti Komisijos ginčijamu sprendimu patvirtintos pagalbos, ir minėtų institucijų noras taip veikti nekelia jokių abejonių (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dreyfus prieš Komisiją*, C-386/96 P, Rink. p. I-2309, 43 ir 44 punktus ir 2008 m. vasario 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją*, T-289/03, Rink. p. II-81, 81 punktą).
- 37 Šiuo atveju iš bylos medžiagos matyti, kad tą dieną, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, t. y. 2004 m. birželio 30 d., Austrijos Respublika jau buvo įgyvendinusi nagrinėjamą pagalbą. Šiuo atžvilgiu ieškovės pateikia AMA ir vieno mažmenininko interneto puslapius, iš kurių matyti, kad „AMA“ ženklai jau buvo suteikti anksčiau nei ginčijamas sprendimas. Jos taip pat pateikia reikalavimą sumokėti, kurį AMA siuntė *Grandits* dėl įmokų, mokėtinų už laikotarpį nuo 2002 m. gegužės mėn. iki 2003 m. balandžio mėn., kuris bent jau iš dalies sutampa su ginčijamame sprendime nurodytų priemonių įgyvendinimo laikotarpiu.
- 38 Todėl galimybė, kad Austrijos valdžios institucijos nuspręš nesuteikti nagrinėjamos pagalbos, yra tik teorinė.
- 39 Iš to darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas yra tiesiogiai susijęs su ieškovėmis EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme.

- 40 Antra, dėl ieškovių individualios sąsajos reikia priminti, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką kiti subjektai nei sprendimo adresatai gali teigti, kad šis teisės aktas yra konkrečiai su jais susijęs tik tuomet, jei šis sprendimas juos paveikia dėl būdingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų ir todėl individualizuoja taip pat kaip ir asmenį, kuriam šis aktas yra skirtas (žr. 1963 m. liepos 15 d. Sprendimą *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223 ir 2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, Rink. p. I-10737, 33 punktą).
- 41 Vykdam EB 88 straipsnyje numatytą valstybės pagalbos kontrolės procedūrą, turi būti atskirta, pirma, šios nuostatos 3 dalyje įtvirtinta pirminė pagalbos patikrinimo fazė, kurios tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti preliminarią nuomonę apie nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, formali tyrimo fazė, numatyta 2 dalyje. Tik šios procedūros, skirtos sudaryti Komisijai galimybę gauti išsamią informaciją apie bylos duomenų visumą, atveju EB sutartis numato Komisijos pareigą pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti savo pastabas (1993 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cook prieš Komisiją*, 22 punktas; 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 16 punktas ir 40 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 34 punktas).
- 42 Iš to darytina išvada, kad kai nepradėdama EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos formalios tyrimo procedūros Komisija šio straipsnio 3 dalies pagrindu priimtu sprendimu pripažįsta, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, šių procesinių garantijų turėtojai gali jomis pasinaudoti, tik jei turi teisę apskusti šį sprendimą Bendrijos teisme (41 punkte minėtų sprendimų *Cook prieš Komisiją* 23 punktas; *Matra prieš Komisiją* 17 punktas ir 40 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 35 punktas). Todėl ieškinys, kuriuo suinteresuotasis asmuo EB 88 straipsnio 2 dalies prasme siekia tokio sprendimo panaikinimo, yra priimtinas, jei ieškovas, pareikšdamas šį ieškinį, siekia, kad būtų apgintos pastarąja nuostata jam suteiktos procesinės teisės (40 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 35 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 41 punkte minėtų sprendimų *Cook prieš Komisiją* 23–26 punktus ir *Matra prieš Komisiją* 17–20 punktus).

43 Suinteresuotieji asmenys EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, kurie pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, yra asmenys, įmonės ar asociacijos, kurių interesai galėjo būti paveikti suteikus pagalbą, t. y. pavyzdžiui, su pagalbos gavėjais konkuruojančios įmonės ir profesinės organizacijos (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 41 punktą ir 40 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 36 punktą).

44 Tačiau jei ieškovas ginčija paties pagalbą įvertinančio sprendimo pagrįstumą, tik to fakto, kad jis gali būti laikomas suinteresuotuoju asmeniu EB 88 straipsnio 2 dalies prasme, nepakanka ieškiniui pripažinti priimtiniu. Tokiu atveju jis turi įrodyti, kad turi ypatingą statusą teismo praktikos, suformuluotos 40 punkte minėtame sprendime *Plaumann*, prasme. Taip, be kita ko, būtų, jei pagalba, kuri nagrinėjama tokiame sprendime, smarkiai paveiktų ieškovo padėtį rinkoje (1986 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cofaz ir kt. prieš Komisiją*, 169/84, Rink. p. 391, 22–25 punktai ir 40 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* 37 punktą).

45 Galiausiai tai, kad aktas savo pobūdžiu ir taikymo sritimi yra bendro pobūdžio, nes taikomas daugumai suinteresuotųjų ūkio subjektų, vis dėlto nepašalina galimybės, kad jis gali būti konkrečiai susijęs su kai kuriais iš jų (1994 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Codorníu prieš Tarybą*, C-309/89, Rink. p. I-1853, 19 punktą bei 2008 m. gruodžio 22 d. 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją*, C-487/06 P, Rink. p. I-10505, 32 punktą).

46 Šioje byloje grįsdamos savo ieškinį ieškovės iš esmės remiasi trimis pagrindais.

47 Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su procedūros taisyklių pažeidimu. Jis sudarytas iš keturių dalių, susijusių su tuo, kad, pirma, Komisijai nebuvo pranešta apie nagrinėjamą pagalbą, antra, buvo pažeistos EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procesinės

garantijos, trečia, nesilaikyta pareigos motyvuoti ir, ketvirta, pažeistas protingo termino principas. Antroje pirmojo ieškinio pagrindo dalyje ieškovės aiškiai teigia, kad Komisija pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB 88 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), 4 straipsnio 4 dalį privalėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl iškilusių abejonų, ar nagrinėjamos priemonės suderinamos su bendrąja rinka.

- 48 Antrasis ieškinio pagrindas yra susijęs su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu. Šiuo atžvilgiu ieškovės, be kita ko, teigia, kad kokybės garantija, kaip antai numatytoji norint naudotis „AMA“ ženklais, nesusijusi su sąvoka „plėtra“ šios nuostatos prasme.
- 49 Trečiajame ieškinio pagrinde ieškovės teigia, kad Komisija pažeidė „sustabdymo sąlygą“, įtvirtintą EB 88 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 3 straipsnyje.
- 50 Taigi, kadangi ieškovės ginčija Komisijos atsisakymą pradėti formalią tyrimo procedūrą bei sprendimo, įvertinančio pagalbą, pagrįstumą, norint nustatyti, ar šis jų pareikštas ieškinys yra priimtinas, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar ieškovės turi teisę pareikšti ieškinį, kad apgintų savo procesines teises, ir, antra, ar ieškovės turi teisę pareikšti ieškinį, kad užginčytų ginčijamo sprendimo pagrįstumą.
- 51 Visų pirma, kalbant apie ieškovių teisę pareikšti ieškinį, kad apgintų savo procesines teises, pirmiausia reikia konstatuoti, kad pagal ginčijamo sprendimo 14 konstatuojamąją dalį „AMA“ ženklai suteikiami tik produktams, kurie atitinka tam tikrus kokybės kriterijus pagal gamybos metodus, produkto savybes ir tam tikrais atvejais – geografinės kilmės reikalavimus. Taigi pagal ginčijamo sprendimo 27 konstatuojamą dalį

nagrinėjama pagalba suteikia naudą tam tikroms Austrijoje veikiančioms žemės ūkio produktų gamybos, apdorojimo, perdirbimo ir prekybos sektoriaus įmonėms.

- 52 Konkrečiau kalbant apie mėsą, kaip pabrėžia ieškovės, egzistuoja „AMA“ ženklams būdinga gamybos ir platinimo grandinė nuo gyvūnų gimimo ir auginimo iki išplatavimo mažmeninėje prekyboje; šios grandinės kiekvienoje stadijoje turi būti laikomasi konkrečių kokybės ir jai užtikrinti skirtos kontrolės reikalavimų, siekiant plėtoti aukštos kokybės produktų prekybą.
- 53 Todėl nagrinėjamos pagalbos gavėjai yra ne tik mažmenininkai. Gavėjai yra ir visos įmonės, priklausančios „AMA“ ženklams būdingai gamybos ir platinimo grandinei. Ieškovės, t. y. įmonės, užsiimančios gyvūnų skerdimu ir išdarinėjimu, konkuruoja su gyvūnų skerdimu ir išdarinėjimu įmonėmis, besinaudojančiomis „AMA“ ženklais. Jos taip pat veikia toje pačioje geografinėje rinkoje, t. y. Austrijoje, kaip jos tai nurodė atsakydamos į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą.
- 54 Be to, ta aplinkybė, kad šioje byloje pateikdamos skundą dėl nagrinėjamos pagalbos ieškovės turėjo galimybę pateikti savo argumentus dar per pirminio tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 3 dalį, neatima iš jų teisės ginti savo procesines garantijas, kurias jos aiškiai turi pagal EB 88 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu žr. 36 punkte minėto sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją* 76 punktą).
- 55 Iš to darytina išvada, kad ieškovės turi teisę pareikšti ieškinį tiek, kiek jos siekia apginti savo procesines teises, išplaukiančias iš EB 88 straipsnio 2 dalies.

- 56 Todėl antra pirmojo ieškinio pagrindo dalis, susijusi su EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytų procesinių garantijų pažeidimu, yra priimtina.
- 57 Antra, kalbant apie ieškovių teisę pareikšti ieškinį, kad užginčytų ginčijamo sprendimo pagrįstumą, reikia priminti, kad esmine įtaka nelaikytina vien ta aplinkybė, kad ginčijamas sprendimas gali kažkaip paveikti atitinkamoje rinkoje susiklosčiusius konkurencijos santykius ir kad atitinkamos įmonės kažkaip konkuruoja su šio akto adresatu (šiuo klausimu žr. 1969 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eridania ir kt. prieš Komisiją*, 10/68 ir 18/68, Rink. p. 459, 7 punktą ir 45 punkte minėto sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją* 47 punktą). Todėl įmonei nepakanka remtis vien argumentu, kad ji yra įmonės, pagalbos gavėjos, konkurentė; ji taip pat turi įrodyti, kad yra faktinėje situacijoje, kuri ją individualizuoja taip pat kaip ir sprendimo adresatą (šiuo klausimu žr. 2000 m. gegužės 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Comité d'entreprise de la Société française de production ir kt. prieš Komisiją*, C-106/98 P, Rink. p. I-3659, 41 punktą ir 45 punkte minėto sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją* 48 punktą).
- 58 Raštu pateiktuose pareiškimuose ieškovės nenurodo jokie teisinio ar faktinio argumento, skirto įrodyti savo konkurencinės padėties nagrinėjamoje rinkoje specifiškumą.
- 59 Be to, atsakydamos į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą dėl esminės įtakos jų pozicijai ieškovės, nepateikdamos detalių, tik nurodo „gana didelį pajėgumų perviršį“ gyvūnų skerdimo ir išdarinėjimo rinkoje bei pabrėžia, kad nagrinėjama pagalba turi didelį poveikį tarptautinei prekybai ir konkurencijai.
- 60 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovės neįrodo, jog ginčijamo sprendimo dalyku esanti pagalba gali iš esmės paveikti jų padėtį rinkoje.

- 61 Todėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmąsias ir ketvirtąsias dalis bei trečiąją ieškinio pagrindą, tiek, kiek jais nesiekama apginti pagal 88 straipsnio 2 dalį ieškovių turimų procesinių teisių, reikia atmesti kaip nepriimtinus.
- 62 Kita vertus, reikia pažymėti, kad Pirmosios instancijos teismas ieškovo nurodytus ieškinio pagrindus turi aiškinti atsižvelgdamas į jų turinį, o ne kvalifikavimą (1961 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Fives Lille Cail ir kt. prieš Vyriausiąją valdybą*, 19/60, 21/60, 2/61 ir 3/61, Rink. p. 588). Todėl jis gali nagrinėti ir kitus ieškovo pateiktus argumentus, siekdamas patikrinti, ar juose nėra ieškovo nurodytą ieškinio pagrindą, kuriuo aiškiai teigiama, kad buvo abejonių, kurios būtų pagrindusios EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatytos procedūros pradėjimą, pagrindžiančių motyvų (2007 m. rugsėjo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Fachvereinigung Mineralfaserindustrie prieš Komisiją*, T-254/05, nepaskelbta Rinkinyje, 48 punktas ir 2004 m. sausio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Thermenhotel Stoiser Franz ir kt. prieš Komisiją*, T-158/99, Rink. p. II-1, 141, 148, 155, 161 ir 167 punktai).
- 63 Šioje byloje iš ieškinio matyti, kad pirmojo ieškinio pagrindo trečiojoje dalyje bei antrajame ieškinio pagrindo yra motyvų, pagrindžiančių pirmojo ieškinio pagrindo antrą dalį, nes ieškovės juose teigia, kad buvo rimtų sunkumų, kurie būtų pateisinę formalios tyrimo procedūros pradėjimą. Iš tikrųjų antrajame ieškinio pagrindo ieškovės taip pat teigia, kad priimant ginčijamą sprendimą buvo pažeistos procesinės teisės, kurias jos turi pagal 88 straipsnio 2 dalį. Be to, pirmojo ieškinio pagrindo trečia dalis, susijusi su motyvavimo stoka, pagrindžia pirmojo pagrindo antrą dalį, nes nesant pakankamų motyvų suinteresuotieji asmenys negali žinoti Komisijos išvados dėl rimtų sunkumų nebuvimo pagrindžiančių motyvų, o teismas – atlikti kontrolės.
- 64 Todėl reikia pripažinti priimtinais pirmojo ieškinio pagrindo trečią dalį bei antrąją ieškinio pagrindą tiek, kiek jais siekiama, kad būtų apgintos pagal 88 straipsnio 2 dalį ieškovių turimos procesinės teisės.

Dėl esmės

Šalių argumentai

- 65 Ieškovės teigia, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalį Komisija privalėjo pradėti formalią nagrinėjamos pagalbos tyrimo procedūrą, nes buvo abejonių dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka. Jos remiasi įvairiais dokumentais, susijusiais būtent su AMA ir vieno mažmenininko internetiniais puslapiais, kurie įrodo, jog „AMA“ ženklais žymimi produktai turi būti kilę tik iš Austrijos. Ieškovės taip pat remiasi 2000 m. birželio 19 d. Komisijos laišku, siūstu Austrijos valdžios institucijoms, kuriame išdėstytos priežastys, leidžiančios abejoti dėl nagrinėjamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka ir ypač su EB 28 straipsniu. Atsižvelgiant į šias faktines ir teises aplinkybes, Komisija privalėjo priimti sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 66 Dublike ieškovės priduria, kad pagal 1992 m. AMA-Gesetz 21 straipsnį neleidžiama „AMA“ kokybės ženklo išduoti neaustriškiems produktams ar rengti rinkodaros kampaniją juos skatinti. Be to, *AMA Marketing* įstatuose nurodyta, kad tokia kampanija turi būti skirta nacionaliniams žemės ir miško ūkio produktams. Todėl, ieškovių teigimu, 1992 m. AMA-Gesetz ir *AMA Marketing* įstatai yra nesuderinami su EB 28 straipsniu. Šiuo atžvilgiu nepakanka į AMA direktyvas įtraukti „atvėrimo sąlygą“ užsienio produktams. Be to, reikia remtis ne šių direktyvų nuostatomis, bet iš tikrųjų įgyvendintomis priemonėmis.
- 67 Komisija atsikerta, kad visi dokumentai, kuriais rėmėsi ieškovės, yra ankstesni nei 2002 m. rugsėjo 26 diena. Pagal ginčijamą sprendimą tyrimas aiškiai netaikomas priemonėms, kurių ėmėsi AMA ir *AMA Marketing* iki 2002 m. rugsėjo 26 dienos. Be to, kalbėdama apie po 2002 m. rugsėjo 26 d. įsigaliojusias priemones, Komisija remiasi įvairiomis AMA direktyvomis – atitinkamai 2001 m. sausio mėn., 2002 m. rugsėjo mėn.

ir 2003 m. vasario mėn., – kurios įrodo, jog ieškovių kaltinimai yra nepagrįsti. Taigi Komisija neprivalėjo pradėti formalios tyrimo procedūros.

- 68 Triplike Komisija pažymi, kad, kaip rodo AMA direktyvos, ženklai su kilmės nuoroda ar be jos nėra skirti vien austriškoms įmonėms ar austriškiems produktams. Ieškovėms nepavyko nurodyti nė vieno atvejo, kai remiantis *AMA Marketing* įstatais, buvo atsisakyta patenkinti prašymą suteikti kokybės ženklą, pateiktą pareiškėjo ne iš Austrijos.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 69 Pirmiausia reikia priminti, kad EB 88 straipsnio 3 dalyje numatyta procedūra yra privaloma, jei Komisija susiduria su rimtais sunkumais vertindama, ar pagalba yra suderinama su bendrąja rinka. Ši pareiga kyla tiesiogiai iš EB 88 straipsnio 3 dalies, kaip ji išaiškinta Bendrijos teismų praktikoje, ir ją patvirtina kartu skaitomos Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalies ir 13 straipsnio 1 dalies nuostatos, jei po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad neteisėta priemonė kelia abejonių dėl suderinamumo (šiuo klausimu žr. 36 punkte minėto sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją* 328 punktą).
- 70 Iš tiesų pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką EB 88 straipsnio 2 dalies procedūra yra privaloma, jei Komisija susiduria su rimtais sunkumais vertindama, ar pagalba yra suderinama su bendrąja rinka. Taigi Komisija, priimdama valstybės priemonei palankų sprendimą, 88 straipsnio 3 dalies pirminio tyrimo stadija gali apsiriboti, tik jei po pirminio tyrimo yra įsitikinusi, kad ši priemonė nėra pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme arba, jei ji laikoma pagalba, kad ji suderinama su bendrąja rinka. Tačiau jei po pirminio tyrimo Komisijos įsitikinimas yra kitoks arba jei

jis neleidžia įveikti visų sunkumų, kilusių vertinant atitinkamos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka, ji privalo surinkti visas būtinas nuomones ir tuo klausimu pradėti EB 88 straipsnio 2 dalies procedūrą (41 punkte minėto sprendimo *Matra prieš Komisiją* 33 punktas; 43 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 39 punktas ir 36 punkte minėto sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją* 329 punktas).

71 Taigi Komisija, remdamasi faktinėmis ir teisinėmis bylos aplinkybėmis, turi nuspręsti, ar vertinant pagalbos suderinamumą patirti sunkumai reikalauja pradėti šią procedūrą (41 punkte minėto sprendimo *Cook prieš Komisiją* 30 punktas). Šis sprendimas turi atitikti tris reikalavimus.

72 Pirma, Komisijos teisė po išankstinio tyrimo procedūros pareikšti nuomonę dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka pagal EB 88 straipsnį taikoma tik priemonėms, dėl kurių nekyla rimtų sunkumų, vadinasi, šis kriterijus yra išimtinio pobūdžio. Taigi Komisija negali atsisakyti pradėti formalią tyrimo procedūrą remdamasi kitomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, trečiųjų asmenų interesais, procedūros ekonomijos sumetimais ar kitais administraciniais motyvais (2001 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją*, T-73/98, Rink. p. II-867, 44 punktas).

73 Antra, kai Komisija susiduria su rimtais sunkumais, ji privalo pradėti formalią procedūrą ir šiuo atžvilgiu neturi jokios diskrecijos. Nors jos teisės sprendimo pradėti šią procedūrą atžvilgiu yra ribotos, tirdama ir vertindama bylos aplinkybes Komisija vis dėlto turi tam tikrą diskreciją nustatant, ar jos sukelia rimtų sunkumų. Atsižvelgdama į EB 88 straipsnio 3 dalies tikslą ir jai nustatytą pareigą laikytis gero administravimo principo, Komisija gali, be kita ko, pradėti dialogą su pranešimą pateikusia valstybe ar su

trečiaisiais asmenimis tam, kad vykstant preliminariai procedūrai įveiktų kilsius galimus sunkumus (72 punkte minėto sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją* 45 punktas).

- 74 Trečia, „rimtų sunkumų“ sąvoka yra objektyvaus pobūdžio. Vertinant, ar egzistuoja tokie sunkumai, turi būti objektyviai tiriamos tiek ginčijamo akto priėmimo aplinkybės, tiek jo turinys, lyginant sprendimo motyvus su informacija, kurią Komisija turėjo priimdama sprendimą dėl ginčijamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka (72 punkte minėto sprendimo *Prayon-Rupel prieš Komisiją* 47 punktas).
- 75 Šioje byloje ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad nagrinėjama pagalba suderinama su bendrąja rinka, nes ji atitinka valstybės pagalbai žemės ūkio sektoriuje taikomas gaires bei gaires, taikomas reklamai skirtai valstybės pagalbai.
- 76 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pažymėti, kad gairėse, taikomose reklamai skirtai valstybės pagalbai, produktų, turinčių atitikti konkrečius kokybės reikalavimus, atžvilgiu, be kita ko, numatyta:

„49. Nacionalinės kokybės kontrolės sistemos turi būti grindžiamos tik objektyvių būdingų savybių, kurios suteikia produktams reikalaujamą kokybę arba susijusios su reikalaujamu gamybos būdu, buvimu, o ne produktų kilme ar gamybos vieta. Nesvarbu, ar šios kokybės kontrolės sistemos yra privalomos, ar fakultatyvios, jos turi būti prieinamos visiems Bendrijoje pagamintiems produktams, nepaisant šių kilmės, jeigu jie atitinka reikalaujamas sąlygas <...>

50. Kai sistema yra skirta tik konkrečios kilmės produktams <...>, ji prieštarauja Sutarčiai ir tokiu atveju akivaizdu, kad Komisija negali manyti, jog valstybės pagalba minėtos sistemos reklamai yra suderinama su bendrąja rinka.

<...>“ (Neoficialus vertimas)

77 Iš tų pačių gairių, ypač jų 46 punkto, matyti, kad produktų „kilmę“ reikia suprasti kaip „nacionalinę, regioninę arba vietos“ kilmę.

78 Toliau ginčijamo sprendimo 52 punkte Komisija nusprendė, kad šioje byloje pagalba atitiko sąlygą, pagal kurią nacionalinė kokybės kontrolės sistema negali būti skirta tik konkrečios kilmės produktams. Iš tikrųjų ji nurodė:

„Kokybės ženklą galima naudoti visiems Bendrijoje augintiems ar pagamintiems produktams, atitinkantiems su šiuo naudojimu susijusias kokybės sąlygas. Šios konkrečios sąlygos, taikomos produktams, kuriems gali būti suteiktas kokybės ženklas, yra susijusios su produkto kokybe arba, atrodo, su tuo, kad jos leistų patikrinti produktų geografinę kilmę. Visais atvejais konkrečios sąlygos gali būti įvykdytos, nepaisant produkto geografinės kilmės.“

79 Tuo pačiu klausimu ginčijamo sprendimo 66 punkte Komisija atmetė ieškovių skunde nurodytus argumentus, kad „AMA“ ženklai buvo naudingi tik Austrijos gamintojams, nurodydama:

„<...> Nuo 2002 m. rugsėjo 26 d. taikytos priemonės, apie kurias buvo pranešta ir kurios susijusios su ekologiniu ženklu arba kokybės ženklu, yra skirtos ne vien austriškiems produktas, o <...> produktų kilmė nėra pagrindinė informacija nei ženkluose, nei atitinkamoje reklamoje.

<...>.“

80 Be to, iš ginčijamo sprendimo 67 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija rėmėsi po 2002 m. rugsėjo 26 d. taikytomis priemonėmis, kurių ėmėsi AMA ir *AMA Marketing*. Atsiliepime į ieškinį Komisija nurodo tris AMA direktyvas: 2001 m. sausio mėn., 2002 m. rugsėjo mėn. ir 2003 m. vasario mėnesio.

81 Ieškinyje ieškovės tvirtina, kad „AMA“ ženklais pažymėti produktai turi būti kilę tik iš Austrijos. Šiuo klausimu jos konkrečiai pateikia Komisijos neginčytą 1992 m. AMA-Gesetz versiją, pagal kurios 21a straipsnį, susijusį su įmokos paskirtimi:

„Žemės ūkio produktų rinkodaros <...> tikslams skirta įmoka renkama siekiant:

- 1) skatinti ir užtikrinti nacionalinių žemės ir miškų ūkio produktų bei išvestinių produktų prekybą;
- 2) šiems produktams atverti ir palaikyti šalies viduje ir užsienyje esančias rinkas;
- 3) gerinti šių produktų platinimą;
- 4) skatinti bendrąsias šių produktų kokybės gerinimo ir užtikrinimo priemones;
- 5) skatinti kitas rinkodaros priemones (ypač paslaugų teikimą ir su tuo susijusias personalo išlaidas).“

⁸² Atsakydama į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, Komisija nurodė, kad, pirma, per su ja vykusias derybas Austrijos valdžios institucijos pažadėjo rūpintis, kad vėliau būtų pakeistas 1992 m. AMA-Gesetz ir, antra, 21a straipsnis buvo pakeistas 2007 m. federaliniu įstatymu (BGBl. 55/2007), kuris įsigaliojo 2007 m. liepos 1 dieną. Komisijos teigimu, nuo šios datos 1992 m. AMA-Gesetz 21a straipsnio 1 punkte nebeliko žodžio „nacionalinių“.

- 83 Iš tiesų Komisija taip pat pažymi, kad jau pačioje pirminėje 1992 m. AMA-Gesetz 21a straipsnio 5 punkto versijoje tarp įmokos tikslų buvo įtvirtintas ir toks – „skatinti kitas rinkodaros priemones“, nenumatant apribojimo nacionaliniais produktais.
- 84 Vis dėlto iš Komisijos pateikto atsakymo matyti, kad tuo metu, kai ji nagrinėjo šios pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, 1992 m. AMA-Gesetz 21a straipsnio pagrindinėse nuostatose buvo nurodyti tik nacionaliniai produktai.
- 85 Todėl minėtas straipsnis neatitiko gairėse, taikomose reklamai skirtai valstybės pagalbai, numatytos sąlygos, pagal kurią nacionalinė kokybės kontrolės sistema negali būti skirta tik konkrečios kilmės produktams. Iš Komisijos raštu pateikto atsakymo taip pat matyti, kad šiuo klausimu tarp Austrijos valdžios institucijų ir Komisijos vyko derybos, todėl Komisija apie tai buvo informuota.
- 86 Todėl net jeigu AMA direktyvose nebuvo numatyta produktų kilmės sąlyga, vis dėl to 1992 m. AMA-Gesetz 21a straipsnio 1 punkte numatytas apribojimas nacionaliniais produktais kėlė abejonių dėl nagrinėjamos pagalbos suderinamumo su gairėmis, taikomomis reklamai skirtai valstybės pagalbai. Todėl Komisija privalėjo taikyti Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 4 dalį.
- 87 Darytina išvada, kad vertinant, ar nagrinėjama pagalba suderinama su bendrąja rinka, kilo rimtų sunkumų, dėl kurių Komisija privalėjo pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

- 88 Todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nesant reikalo nagrinėti pirmojo ieškinio pagrindo trečios dalies ir antrojo ieškinio pagrindo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 89 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovių išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2004 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimą C(2004) 2037, galutinis dėl valstybės pagalbos NN 34A 2000, susijusios su kokybės programomis ir ženklais „AMA Biozeichen“ bei „AMA Gütesiegel“ Austrijoje.**

- 2. Komisija padengia savo ir *Scheucher-Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH* bei *Johann Zsifkovics* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Paskelbta 2009 m. lapkričio 18 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.